

Parochus ruralis, quodam die festo celebraus missam solemnem, postquam hostiam consecravit, advertit se non consecrasset hostiam reponendam in ostensorio pro benedictione SS. Sacramenti danda post vespas. Quare hostiam consecratam in sacario ponit, et ex preconsecratis particulis unam extrahit sumendam, et sumit loco hostiæ in missa consecrata. Quæritur an bene se gesserit.

III.

Hortensius, insignis usurarius, reliquit duos filios hæredes, ulla facta restitutione.

Confessarius istius usurarii, qui cum non admonuit de onere restituendi, anxius tandem quærit:

1° An si unus ex hæredibus, vel restituere nolit, vel impotens sit, teneatur alter restituere in integrum?

2° An, nolentibus restituere hæredibus, ipse teneatur restituere?

Quidam parochus habet in sua parochia unum concubinariuni, et quosdam ebriosos. Hos peccatores sæpe admonuit, ut vitam emendarent; quod totidem promiserunt, sed semper neglexerunt. Dolens de eorum impœnitentia, ac maxime sollicitus de eorum salute, valde timet ne quisquam subito morbo correptus moriatur sine confessione. Ideo quærit anxius quid agere deberet, si vacatus ad administranda ultima sacramenta cuiquam istorum peccatorum inveniret illum sensibus destitutum, nec ullum prius pœnitentiæ signum dedisse.

1° Annon scilicet deberet, aut saltem posset illum absolvere?

2° Imo an non etiam ipsi impertire extremam unctionem?.. Cum unusque eorum semper protestatus est se nolle mori in impœnitentia?

IV.

Beatrix, puella in domo paterna vivens, sæpe peccavit cum marito sororis suæ, secum habitante in eadem domo: proindeque constituta est in occasione proxima, quam fugere non potest. Attamen non negligit confessionem, et cum lacrymis petit absolutionem.

Confessarius ejus quærit igitur:

1° An absolutio dari possit aliquoties pœnitentibus constitutis in occasione proxima?